

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De reliquiarum Ioannis quae postea facta fuit, importatione, & Theodotii
Iunioris ac fratru[m] eius fide. Cap. XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

tum accedit. Atque assumptis sibi, qui cantare nouerant, uoque hymnorum concentu contexto, à porta quadà paruula ad occidentem spectante usque ad maximum templū totam plateam compleuit hominibus, & fluuium rationis participem, similitudinem fluuij præterlabentis mirè adumbrantem, effecit. Quæ cum Iudæi, Arriani, & Gentilium reliquiæ, quæ perpaucaerant, viderent, gemere & lamentari cœperunt, quòd alios iam fluuios in ipsum ecclesiæ quasi mare illabi cernebant. Iste præterea primum Magni Ioannis nomen in tabulis ecclesiæ inscribendum curauit.

*De reliquiarum Ioannis quæ postea facta
fuit, importatione, & Theodotii
Iunioris ac fratrum eius facte.
CAP. XXVI.*

POSTEA verò ipse etiam Ioannis doctoris præstantissimi reliquiæ fuere Constantinopolim urbem primariā tractæ. Itaque fidelis hominum cœtus, pelagus, nauigiorum multitudine, velut continentem efficiens, Bosphori ostium ad Propontidem situm luminaribus cooperuere. Hunc thesaurum is, qui iam imperium administrat, qui ut aui nomen fert, ita synceram eius pietatem seruat, in illā urbem importandum curauit. Idemq; vultu & oculis in sancti illius viri loculo defixis, pro parentibus precēs fudit, orauitque ut iniuriarum per ignorationem factarum veniam illis tribueret. Iam pridem autem eius parentes mortem obierant, illo iam tum valde adolescente orbo relicto. Sed ut orbitatis molestias experiretur, parentum & maiorum suorum deus neuitquam passus est. Nam & eum ipsum pietatis educauit alimentis, & imperium vacuum à seditionibus conseruauit, & animos, si qui ad tyrannidem propenderēt, compresit. Quorum beneficiorum semper memor, patronum suum laudibus & hymnis celebrare non cœsat. Atque huius hymnorum concentu dei laudandi cōsuetudinis socias habet sorores suas, toto vitæ tempore virginitatē excolentes: quæ & pro summis delitiis habent literarum commendationem sacrarum, & pro certo solidoq; thesauro rerum egentibus necessariorum suppeditationem. Et quamquam

THEODOR. HISTOR.

quàm iste imperator multis aliis virtutibus eximiè decoratus erat clementia tamen vel maximè, mansuetudine, animi tranquillitate, quæ nullis procellis agitari poterat, fide denique syncera & spectata. Cuius rei certissimum argumentum ostendam. Vir quidam vitam excolens monasticâ, animo paulo audaciore præditus, ad imperatorem rei cuiusdam petendæ gratia accedit. Quod cum sæpius frustra fecisset, imperatori ecclesiastica interdicitur communione, vinculoque ecclesiæ ei iniecto, decedit. Imperator autem fide cum primis excellens, accedens ad palatium, cum tempus instaret conuiuij, & omnes conuiuæ adessent, dixit se non prius capturum cibum, quàm ecclesiæ vinculo soluere tur. Proinde vnum ex familiarissimis ad episcopum mittit, oratum, vt potestatem faciat ei, qui ipsum ligauerat, vinculo soluendi. Cum autem episcopus respondisset, non debere cuiusque vinculum admittere, significassetque eum solum esse, non tamen solutione illa contentus est, donec ille qui eum ligauerat, magno cum labore conquistus, communioni illum restituisset. Eiusmodi namque erat imperatoris erga leges diuinas fides. qua etiam inductus, simulachrorum delubra, quæ etiamnum reliqua erant, adeo funditus deturbari eueritque mandauit, vt ne vestigium quidem veteris gentilium erroris (istam namque sententiâ in edicto de illis demoliendis conscripto inseruit) posteris restaret ad intuentum. Atque ex his pietatis seminibus fructum continuum percepit. Nam hac de causa omnium moderator deus eius saluti sedulo prospexit. Etenim cum Rhoilus dux Scytharum, qui Nomadæ dicuntur, traiecto Istro cum ingentibus copijs Thraciam populari, & prædas agere inciperet, & Constantinopolim urbem primariam obsessurum, momentoque temporis capturum, atque adeo solo æquaturum minaretur, deum fulminum iactu, & facibus cælitus demissis cum illum cõbussit, tum vniuersum eius exercitum penitus absumpsit. Non dissimile quiddam etiâ in bello Persico deus eius causa præstitit. Nam cum Persæ, negociis Romanorum, quibus districti tenebatur cognitiss, contra vicinos suos, ruptis fœderibus, bellum facerent, neque quisquam illis tum ab hostibus oppugnatis subsidio veniret (imperator enim pace iam dudum facta confisus, duces suos & milites ad alia bella gerenda miserat)

ferat) Deus immenso imbri & maxima copia grādinis in eorū exercitū demissa, tū eos prohibuit ab itinere ulterius faciēdo, tū equorum cursum impediuit: adeo vt viginti diebus viginti stadia vsq; eo cōficere non possent, quoad duces Romani collectis suis in vnum militibus, aduentarent. Porro autē altero praelio antē cōmisso, istos ipsos, cū iam vrbē imperatoris nomine nuncupatā obsidione cinxissent, ludibrio deus exposuit. Nam cum Gororanes amplius triginta dies cum omnibus copiis vrbem hanc circumsedisset, & multa instrumenta bellica ad vrbes capiendas accommodata ad murum applicasset, & infinitas tentasset machinas, & alias turres extra mœnia extruxisset, solus diuinus Eunomius illius vrbis episcopus ei restitit, & machinationū adiectarum impetū penitus repressit. Ac cū duces nostri cōtra hostes praeliari renuerēt, & obsessis opē ferre nō auderēt, iste episcopus se hostibus opponendō, vrbem seruauit incolumem. Nam cum vnus ex regulis barbaris consuetā blasphemiam in Deum iaceret, & in morem Rhabfacis & Sennacherib verba execrabilia funderet, furoreque incitatus, minaretur se sacrosanctū Dei templum incendio vastaturum, sanctus iste vir rabiem eius non ferens, balistā Thomæ apostoli nomine inscriptam ad pinnas muri statui, & ingentem lapidem in ea imponi, nomineq; illius, in quē barbari blasphemias coniecerant, eum emitti iubet. Qui directō in illum regulum delatus, & in nefarium eius os impactus, vultū deformauit, caput cōminuit, & cerebro dispersit humū. Quod cum vidisset dux Gororanes, qui spe vrbis capiendæ exercitum collegerat, inde decessit, ipsoque rerū euētū se victū planē declarauit. Atque ob hanc causam metu percussus, fœdera cum Romanis percussit. Ad hunc modum summus omnium rector Deus fidelissimi imperatoris salutē consuluit: qui quidem & se famulū eius esse ingenuē agnoscit, & debitum domino præstat obsequium.

De Theodotio Antiocheno episcopo.

CAPVT XXXVII.

Iste imperator reliquias vt dixi, præclari illius mundi luminaris Ioannis Cōstantinopolitani illarū admodū appetenti reddidit. Sed istud postea factum est. Innocentio
illi